EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.10.28.
COM(2014) 667 final

2014/0309 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (kodifikált szöveg)

INDOKOLÁS

1. A Bizottság a népek Európájának jegyében nagy jelentőséget tulajdonít az uniós joganyag egyszerűsítésének és átláthatóbbá tételének annak érdekében, hogy az a polgárok számára világosabb és könnyebben hozzáférhető legyen, így tovább bővítve a számukra biztosított jogok gyakorlásának lehetőségeit.

   Ez a cél nem érhető el mindaddig, amíg számos, sokszor jelentősen módosított rendelkezés részben az eredeti jogi aktusban, részben pedig a későbbi, módosító jogi aktusokban szétszórtan található meg. A hatályos rendelkezések megállapításához így jelentős kutatómunka és számos jogi aktus összevetése szükséges.

   Ezen okból, valamint azért, hogy a joganyag egyértelmű és áttekinthető legyen, szükséges a többször módosított jogi aktusok kodifikációja.

2. A Bizottság 1987. április 1-jén úgy határozott[1], hogy szervezeti egységei számára előírja valamennyi jogi aktusnak a legkésőbb a tizedik módosítást követő kodifikációját, hangsúlyozva, hogy ez minimumkövetelményként értendő, és ezen egységeknek törekedniük kell az illetékességükbe tartozó jogi aktusok kodifikációjának még gyakrabban történő elvégzésére annak érdekében, hogy e jogi aktusok rendelkezései áttekinthetők és könnyen érthetők legyenek.

3. Az 1992. decemberi edinburgh-i Európai Tanács következtetései[2] is megerősítették e követelményt, amennyiben rámutattak a kodifikáció fontosságára, ugyanis a tekintetben, hogy valamely adott helyzetre az adott időben mely jogi aktus alkalmazandó, a kodifikáció jogbiztonságot teremt.

   A kodifikációt a szokásos uniós jogalkotási eljárással összhangban kell elvégezni.

   Mivel a kodifikáció tárgyát képező jogi aktus érdemben nem módosítható, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 1994. december 20-án intézményközi megállapodást kötöttek arról, hogy a kodifikált jogi aktusok elfogadása során gyorsított eljárás alkalmazható.

4. Ezen javaslat célja az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet kodifikációja[3]. Az új rendelet a benne foglalt jogi aktusok[4] helyébe lép. E javaslat teljes egészében megőrzi a kodifikált jogi aktusok tartalmát, és ennek megfelelően, kizárólag a kodifikáció elvégzéséhez szükséges alaki módosítások elvégzésével, azokat pusztán egybefoglalja.

5. A kodifikációs javaslatot a 1225/2009/EK és a módosító aktus előzetes, 22 hivatalos nyelven készült, egységes szerkezetbe foglalt változata alapján az Európai Unió Kiadóhivatala készítette adatfeldolgozó rendszer segítségével. Abban az esetben, ha a cikkek új számozást kaptak, a régi és az új számozás közötti összefüggést a kodifikált rendelet II. mellékletében található megfelelési táblázat tartalmazza.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Lásd a következtetések A. részének 3. mellékletét.
3 E kodifikáció a 2014. évi jogalkotási programban szerepel.
4 Lásd ezen javaslat I. mellékletét.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

2014/0309 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az Európai ⌦ Unióban ⌫ tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai ⌦ Unió működéséről szóló ⌫ szerződésre és különösen annak ⌦ 207. cikke (2) bekezdésére ⌫ ,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[5],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

↓ 1225/2009/EK (1) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(1) Az ⌦ 1225/2009/EK ⌫ tanácsi rendeletet[6] több alkalommal jelentősen módosították[7]. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.

↓ 1225/2009/EK (3) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(2) Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról kötött megállapodás (a továbbiakban: az 1994. évi dömpingellenes megállapodás) részletes szabályokat tartalmaz, különösen a dömping kiszámítására és a vizsgálat kezdeményezésével, illetve lefolytatásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan, ideértve a tények megállapítását és feldolgozását, az ideiglenes intézkedések meghozatalát, a dömpingellenes vámok kivetését és behajtását, a

5 HL C […]., […]., […]. o.

6 A Tanács 2009. november 30-i 1225/2009/EK rendelete az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

7 Lásd az I. mellékletet.

dömpingellenes intézkedések időtartamát és felülvizsgálatát, valamint a dömpingellenes vizsgálatokhoz kapcsolódó információk nyilvánosságra hozatalát.

(3) ⌦ E ⌫ szabályok megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás nyelvezetének ⌦ a lehető legteljesebb mértékben meg ⌫ kell, ⌦ jelennie ⌫ az ⌦ uniós ⌫ jogban.

↓ 1225/2009/EK
(4) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)
→1 Helyesbítés HL L 7, 2010.1.12., 22. o. (kiigazított szöveg)

(4) Az ⌦ 1994. évi dömpingellenes megállapodás ⌫ szabályainak alkalmazása során →1 az ⌦ Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény ⌫ (GATT) által ← megállapított jogok és kötelezettségek egyensúlyának megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy az ⌦ Unió ⌫ tekintetbe vegye, hogy ezeket a szabályokat az ⌦ Unió ⌫ fő kereskedelmi partnerei miként értelmezik.

↓ 1225/2009/EK
(5) preambulumbekezdés

(5) Kívánatos, hogy a rendes érték kiszámítására vonatkozóan világos és részletes szabályok kerüljenek megállapításra. Különösen, ezen értéknek minden esetben az exportáló ország szokásos kereskedelmi forgalmában mutatkozó reprezentatív értékesítésen kell alapulnia. Célszerű iránymutatást adni arra vonatkozólag, hogy a dömping meghatározásának alkalmazásában a felek mikor tekinthetők társult feleknek. Célszerű meghatározni azokat a körülményeket, amelyek között a hazai eladások veszteségesnek tekinthetők és figyelmen kívül hagyhatók, és amelyek esetén a fennmaradó értékesítést vagy a számtanilag képzett rendes értéket, illetve valamely harmadik országba történő értékesítést lehet alapul venni. Indokolt a megfelelő költségfelosztást is biztosítani, még az induló helyzetekben is, és iránymutatást adni az induló helyzet meghatározását, illetve a költségfelosztás mértékét és módszerét illetően. A rendes érték megállapításakor meg kell jelölni az értékesítési, az általános és az igazgatási költségek összegének és az ebbe az értékbe beleszámítandó haszonkulcsnak a meghatározásához alkalmazott módszereket.

↓ 1225/2009/EK
(6) preambulumbekezdés

(6) A rendes értéknek a nem piacgazdasággal rendelkező országok esetében történő meghatározásakor helyénvalónak látszik az e célra használandó megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik ország kiválasztására vonatkozó szabályok megállapítása, ahol pedig nem lehet megfelelő harmadik országot találni, ott a rendes érték megállapításának más elfogadható alapon történő meghatározása.

↓ 1225/2009/EK
(7) preambulumbekezdés

(7) Célszerű meghatározni az exportárat, és felsorolni azokat a kiigazításokat, amelyeket abban az esetben kell végrehajtani, amikor ezen árnak az első szabadpiaci ár alapján való képzése szükségessé válik.

↓ 1225/2009/EK
(8) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(8) Az exportár és a rendes érték tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében tanácsos felsorolni azokat a tényezőket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolhatják, és ⌦ megállapítani ⌫ annak pontos szabályait, hogy a kiigazításokat mikor és hogyan kell végrehajtani, ideértve azt is, hogy el kell kerülni a kiigazítások megkettőződését. Azt is szükséges biztosítani, hogy az összehasonlítás az átlagárak használatával történjék, ugyanakkor az egyedi exportárak az átlagos rendes értékkel is összehasonlíthatók legyenek, ha az előbbi vevőnként, régiónként és időszakonként eltérő.

↓ 1225/2009/EK
(9) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(9) Kívánatos világos és részletes iránymutatásokat ⌦ megállapítani ⌫ azokra a tényezőkre vonatkozóan, amelyek lényegesek lehetnek annak meghatározásában, hogy a dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt, illetve fenyeget-e jelentős kár okozásával. Annak kimutatásakor, hogy az érintett behozatal mennyisége és árszínvonala miatt az ⌦ Unió ⌫ valamely gazdasági ágazata kárt szenvedett, figyelmet kell fordítani az egyéb tényezőkre és különösen az ⌦ Unió ⌫ n belül uralkodó piaci viszonyokra.

↓ 1225/2009/EK
(10) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(10) Tanácsos meghatározni az „ ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat” fogalmát és biztosítani, hogy az exportőrökkel kapcsolatban álló felek kizárhatók legyenek ebből a gazdasági ágazatból, továbbá tanácsos meghatározni a „kapcsolatban áll” fogalmát. Szükséges biztosítani, hogy az ⌦ Unió ⌫ valamely régiójának gyártói/termelői érdekében dömpingellenes intézkedéseket tehessenek, és megállapítani az ilyen régiók meghatározására vonatkozó iránymutatásokat.

↓ 1225/2009/EK
(11) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(11) Szükséges meghatározni, hogy ki tehet dömpingellenes panaszt, beleértve azt is, hogy milyen mértékben kell ezt az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatnak támogatnia, és meg

kell határozni, hogy az ilyen panasznak a dömpingről, a kárról és az okozati összefüggésről milyen információkat kell tartalmaznia. Célszerű meghatározni a panaszok elutasítására vagy az eljárás megindítására vonatkozó eljárást.

↓ 1225/2009/EK
(12) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(12) Szükséges meghatározni, hogy a hatóságok által megkívánt információkról az érdekelt feleket milyen módon kell értesíteni. ⌦ Az érdekelt feleknek ⌫ megfelelő lehetőséget adni az összes vonatkozó bizonyíték előterjesztésére és érdekeik védelmére. Kívánatos világosan megállapítani a vizsgálat során követendő szabályokat és eljárásokat, különösen azokat a szabályokat, amelyek alapján az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat kifejthetik és a megszabott határidőn belül információkat bocsáthatnak rendelkezésre, amennyiben ilyen álláspontokat és információkat is figyelembe kell venni. Indokolt megszabni, hogy valamely érdekelt fél milyen feltételek mellett férhet hozzá, illetve fűzhet észrevételeket a többi érdekelt fél által nyújtott információkhoz. A tagállamok és a Bizottság között az információgyűjtés terén is együttműködésre van szükség.

↓ 1225/2009/EK
(13) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(13) Szükséges meghatározni az ideiglenes vámok kivetésének feltételeit, így ⌦ azokat a feltételeket ⌫ is, hogy az ⌦ ideiglenes vámok ⌫ a kezdeményezéstől számított 60 napnál hamarabb, illetve kilenc hónapnál később nem vethetők ki. Adminisztratív okokból szükséges előírni, hogy ezeket a vámokat vagy közvetlenül egy kilenc hónapos időszakra, vagy két lépcsőben, egy hat hónapos és egy három hónapos időszakra minden esetben a Bizottság vesse ki.

↓ 1225/2009/EK
(14) preambulumbekezdés

(14) Szükséges meghatározni azon kötelezettségvállalások elfogadási eljárásait, amelyek ideiglenes vagy végleges vámok kivetése helyett megszüntetik a dömpinget és a károkat. Indokolt meghatározni a kötelezettségvállalások visszavonásának vagy megszegésének következményeit és azt, hogy ideiglenes vámokat lehessen kivetni azokban az esetekben, amikor a kötelezettségvállalás megszegésének gyanúja áll fenn, vagy amikor a megállapított tényállás kiegészítéséhez további vizsgálatra van szükség. A kötelezettségvállalások elfogadásakor ügyelni kell arra, hogy a javasolt kötelezettségvállalások és azok végrehajtása ne eredményezzen versenyellenes magatartást.

↓ 1225/2009/EK
(15) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(15) Szükséges biztosítani, hogy az ügyek befejezése – függetlenül attól, hogy hoztak-e végleges intézkedéseket – rendszerint a vizsgálat kezdetétől számított 12 hónapon belül megtörténjék és 15 hónapot semmilyen esetben sem haladjon meg.

(16) A vizsgálatokat és az eljárásokat meg kell szüntetni, ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható, és indokolt meghatározni e fogalmakat. Az intézkedések foganatosítása esetén szükséges rendelkezni a ⌦ helyzeteket ⌫ megszüntetéséről, és szükséges előírni, hogy a vámnak kisebbnek kell lennie, mint a dömpingkülönbözet összegének, ha a kárt ez a kisebb összeg is megszünteti, továbbá meg kell ⌦ határozni ⌫ a vámösszeg kiszámításának mintavétel esetén alkalmazandó módszerét ⌦ is ⌫ .

↓ 1225/2009/EK
(16) preambulumbekezdés

(17) Szükséges gondoskodni az ideiglenes vámok visszamenőleges hatályú beszedéséről, amennyiben ez indokolt, és az alkalmazandó végleges intézkedések meghiúsításának megakadályozása érdekében meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek a vámok visszamenő hatályú alkalmazását kiválthatják. Szükséges gondoskodni arról is, hogy a kötelezettségvállalások visszavonása és megszegése esetén a vámok visszamenő hatállyal is alkalmazhatóak legyenek.

↓ 1225/2009/EK
(17) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(18) Szükséges biztosítani, hogy az intézkedések hatálya öt év után megszűnjék, kivéve, amikor egy felülvizsgálat azt mutatja, hogy azokat fenn kell tartani. Abban az esetben, ha a megváltozott körülményekről elegendő bizonyítékot terjesztenek elő, időközi felülvizsgálatokat vagy vizsgálatokat szükséges előírni annak érdekében, hogy megállapítható legyen, indokolt-e a dömpingellenes vámok visszatérítése. Indokolt megállapítani, hogy az exportárak számtani képzését szükségessé tevő dömping-újraszámítás esetén a vámok nem kezelhetők a behozatal és a viszonteladás között felmerült költségként, ha az adott vám megjelenik az ⌦ Unió ⌫ intézkedései alá eső termékek áraiban.

↓ 1225/2009/EK
(18) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(19) Kifejezetten elő kell írni az exportár és a dömpingkülönbözet újbóli megállapítását, ha a vámot az exportőr valamely kompenzációs megállapodás formájában visszanyeri, és az ⌦ Unió ⌫ intézkedéseinek hatálya alá tartozó termékek áraiban az intézkedések nem jelennek meg.

↓ 1225/2009/EK (19) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg) →1 Helyesbítés HL L 7, 2010.1.12., 22. o. (kiigazított szöveg)

(20) Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz a dömpingellenes intézkedések kijátszására vonatkozó rendelkezéseket, jóllehet egy külön GATT miniszteri határozat felismeri a kijátszás problémáját, és azt határozathozatal céljából a GATT Dömpingellenes Bizottsága elé terjesztette. A többoldalú tárgyalások eddigi eredménytelensége miatt és →1 a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Dömpingellenes Bizottságának határozata ← előtt, az ⊠ uniós ⊠ szabályozásnak rendelkezéseket kell tartalmaznia azon gyakorlatok – köztük a termékek ⊠ Unióban ⊠ vagy harmadik országban történő összeszerelésének – kezelésére, amelyeknek fő célja a dömpingellenes intézkedések kijátszása.

↓ 1225/2009/EK (20) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg) →1 Helyesbítés HL L 7, 2010.1.12., 22. o. (kiigazított szöveg)

(21) Szintén kívánatos egyértelműen meghatározni, hogy mely gyakorlat képezi a hatályos intézkedések kijátszását. Az intézkedések kijátszása az ⊠ Unión ⊠ belül és azon kívül egyaránt előfordulhat. Következésképpen szükséges előírni, hogy az a lehetőség, amely szerint →1 az importőröket mentesíthetik a kiterjesztett vámok alól ← , az exportőrök esetében is megengedhető legyen, amikor vámokat ⊠ alkalmaznak ⊠ az ⊠ Unión ⊠ kívül történő kijátszás kezelésére.

↓ 1225/2009/EK (21) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(22) Célszerű engedélyezni a dömpingellenes intézkedések felfüggesztését azon esetekben, amikor a piaci viszonyokban olyan ideiglenes változás következik be, amely ezen intézkedések fenntartását átmenetileg indokolatlanná teszi.

↓ 1225/2009/EK (22) preambulumbekezdés

(23) Szükséges biztosítani, hogy a vizsgálat alatt levő importra behozatalkor nyilvántartásba vételi kötelezettséget lehessen megállapítani annak érdekében, hogy azt követően az ilyen behozatal ellen intézkedéseket lehessen foganatosítani.

↓ 1225/2009/EK
(23) preambulumbekezdés

(24) Az intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a tagállamok nyomon kövessék, és jelentsék a Bizottságnak a vizsgálat alá eső és az intézkedések által érintett termékek importkereskedelmét és az e rendelet alapján beszedett vámok összegét.

↓ 1225/2009/EK
(26) preambulumbekezdés

(25) Célszerű ellenőrző látogatásokat előírni a dömpingről és a károkról benyújtott információk ellenőrzése céljából, mely látogatások azonban a kérdőívek előírásszerű megválaszolásától függnek.

↓ 1225/2009/EK
(27) preambulumbekezdés

(26) Elengedhetetlen a mintavétel előírása azokban az esetekben, amikor a felek vagy az ügyletek száma nagy, annak érdekében, hogy a vizsgálatok a kitűzött határidőn belül befejeződhessenek.

↓ 1225/2009/EK
(28) preambulumbekezdés

(27) Szükséges biztosítani, hogy a felek nem megfelelő együttműködése esetén más információk is felhasználható legyenek a tények megállapításához; ezek az információk kedvezőtlenebbek lehetnek a felek számára, mint abban az esetben, ha közreműködtek volna.

↓ 1225/2009/EK
(29) preambulumbekezdés

(28) Indokolt rendelkezéseket hozni a bizalmas információk kezeléséről annak érdekében, hogy üzleti titkok ne kerüljenek nyilvánosságra.

↓ 1225/2009/EK
(30) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(29) Elengedhetetlen rendelkezéseket hozni arról, hogy a lényeges tényekről és szempontokról az arra jogosult felek megfelelő tájékoztatást kapjanak, és hogy erre a tájékoztatásra – az ⌦ Unió ⌫ döntéshozatali folyamatának megfelelő figyelembevételével – a felek érdekeinek védelmét lehetővé tevő határidőn belül kerüljön sor.

↓ 1225/2009/EK
(31) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(30) Indokolt olyan igazgatási rendszer létrehozása, amelynek a keretében feltárhatóak az arra vonatkozó érvek, hogy az intézkedések az ⌦ Unió ⌫ – beleértve a fogyasztók – érdekeit szolgálják-e, helyes továbbá az érdekelt felek tájékoztatáshoz való jogainak és azoknak a határidőknek a ⌦ megállapítása ⌫ , amelyeken belül az információkat be lehet nyújtani,

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontja (kiigazított szöveg)

(31) ⌦ E ⌫ rendelet végrehajtása megkívánja, hogy az ideiglenes és a végleges vámok elfogadása, valamint az intézkedés nélküli vizsgálatok lezárása egységes feltételek mellett történjen. A Bizottságnak ezeket az intézkedéseket a 182/2011/EU[8] Európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban kell elfogadnia.

(32) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni az ideiglenes intézkedések elfogadására, tekintettel az ilyen intézkedések hatásaira, valamint – a végleges intézkedések elfogadásának vonatkozásában – az intézkedések sorrendiségének logikájára. A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni továbbá a kötelezettségvállalások elfogadása, a lejáratok felülvizsgálatának megindítása, illetve nem megindítása, az intézkedések felfüggesztése, az intézkedések felfüggesztésének meghosszabbítása és az intézkedések visszaállítása esetében is, tekintettel az ilyen intézkedéseknek a végleges intézkedésekkel összevetett hatására. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése nehezen helyreállítható károkat okozna, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazású ideiglenes intézkedéseket fogadjon el.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)
➔$_1$ Helyesbítés, HL L 7, 2010.1.12., 22. o.
➔$_2$ 1168/2012 1. cikk 1. pontjának a) alpontja
➔$_3$ 37/2014 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 1. alpontja

ELFOGADTA EZT AZ RENDELETET:

1. cikk

Alapelvek

[8] Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(1) Dömpingellenes vám alkalmazható minden olyan dömpingelt termékre, amelynek az ⌦ Unióban ⌫ történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha ⌦ az Unióba ⌫ irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

(3) Az exportáló ország rendszerint a származási ország. Az exportáló ország lehet azonban egy közvetítő ország is, kivéve azt az esetet, amikor például a terméket az országon keresztül csak átszállítják, vagy ha abban az országban ilyen terméket nem állítanak elő, vagy annak ott nincs összehasonlítható ára.

(4) E rendelet alkalmazásában a „hasonló termék” az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában azt a terméket, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.

2. cikk

A dömping tényének a megállapítása

A. RENDES ÉRTÉK

(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók/termelők árai alapján is meg lehet állapítani.

Azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja.

Annak meghatározása érdekében, hogy két fél társultnak tekinthető-e, figyelembe lehet venni a 2454/93/EGK bizottsági rendelet[9] 143. cikkében ismertetett egymással kapcsolatban álló felek fogalmának meghatározását.

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján állapítják meg, ha ezek az eladások elérik az érintett termék ⌦ Unióban ⌫ eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. Kisebb eladási mennyiséget is lehet azonban használni, amennyiben például a felszámított árak az érintett piacon reprezentatívnak minősülnek.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség ésszerű összegének az alapján, vagy

[9] A Bizottság 1993. július 2-i 2454/93/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról (HL L 253., 1993.10.11., 1. o.).

a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

Az érintett termékre vonatkozóan – az első albekezdés értelmében – sajátos piaci helyzet fennállása többek között akkor állapítható meg, ha az árak mesterségesen alacsonyak, ha jelentős volumenű barterkereskedelmet folytatnak, vagy ha nem kereskedelmi jellegű feldolgozásról szóló megállapodások vannak érvényben.

(4) Hasonló terméknek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával az (állandó és változó) egységnyi előállítási költség és az ahhoz hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségek alatti áron való értékesítése az ár miatt a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívülinek tekinthető, és ezért a rendes érték megállapításakor figyelmen kívül hagyható, de csak akkor, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át és jelentős mennyiségben zajlanak, és olyan árakon, amelyek ésszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.

Ha az eladáskor a költségeknél alacsonyabb árak magasabbak a súlyozott átlagköltségeknél a vizsgálati időszakban, akkor úgy minősülnek, hogy ésszerű időn belül minden költséget fedeznek.

A hosszabb időtartam rendszerint egy év, de semmilyen körülmények között sem lehet hat hónapnál kevesebb, és az egységnyi költség alatti eladások akkor minősülnek ezen időtartam alatt jelentős mennyiségűnek, ha megállapítást nyer, hogy a súlyozott eladási átlagár a súlyozott átlagos egységnyi költség alatt van, vagy hogy az egységnyi költség alatti eladások mértéke eléri vagy meghaladja a rendes érték megállapításához használt eladások 20 %-át.

(5) A költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.

Ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket kiigazítják vagy az ugyanabban az országban működő más gyártók/termelők vagy exportőrök költségei alapján, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján állapítják meg.

A helyes költségfelosztásról beterjesztett bizonyítékokat figyelembe kell venni, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ezeket a költségfelosztásokat a múltban rendszeresen használták. Megfelelőbb módszer hiányában a forgalom szerinti költségfelosztás részesül előnyben. Ha az ezen albekezdés szerinti költségelosztásban nem szerepelnek, akkor a költségeket megfelelően ki kell igazítani azoknál az egyszeri költségtételeknél, amelyek a jövőbeni és/vagy jelenlegi gyártást segítik elő.

Ha a költségekre a költségmegtérülési időszak egy részében hatással van a jelentős kiegészítő beruházásokat igénylő új gyártóberendezések használata és az alacsony kapacitáskihasználási arány, amelyek mindegyike a vizsgálati időszak során vagy annak egy részében zajló, induló műveletek eredménye, az induló szakaszban átlagköltségnek azokat a költségeket kell tekinteni, amelyeket a fent említett költségfelosztási szabályok figyelembevételével egy ilyen szakasz végén kell alkalmazni, és azokat, az érintett időszakra, ezen a szinten be kell számítani a (4) bekezdés második albekezdésében említett súlyozott átlagköltségek összegébe. Az induló szakasz hosszát az adott gyártó/termelő vagy exportőr körülményeinek figyelembevételével kell meghatározni, de ez nem haladhatja meg a költségmegtérülési időszak megfelelő kezdő hányadát. A vizsgálati időszak során alkalmazandó e

költségkiigazításhoz figyelembe kell venni az ennél az időszaknál hosszabb induló szakaszra vonatkozó információkat, ha azokat az ellenőrző látogatások előtt és a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül terjesztették elő.

(6) Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges, az összeget a következőképpen lehet meghatározni:

a) a vizsgálat alá eső többi exportőrre vagy gyártóra/termelőre nézve, a hasonló terméknek a származási ország hazai piacán való előállítására és értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján;

b) a kérdéses gyártóknál/termelőknél vagy exportőröknél az azonos általános kategóriába tartozó termékek előállítására és értékesítésére a szokásos kereskedelmi forgalomban a származási ország hazai piacán alkalmazandó tényleges összegek alapján;

c) bármilyen más ésszerű módszer alapján, feltéve, hogy az így megállapított nyereség összege nem haladja meg más exportőrök vagy gyártók/termelők által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendesen elért nyereséget.

(7) a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból[10] származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve ⌦ az Uniót ⌫ is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más ésszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért ⌦ az Unióban ⌫ ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni. Ha mód van rá, olyan, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megkezdése után rövid időn belül tájékoztatják a kijelölt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és tíz nap áll rendelkezésükre észrevételeik megtételére.

b) ➔1 A Kínai Népköztársaságból, Vietnamból és Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó ← behozatallal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó/termelő megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó/termelő vagy gyártók/termelők számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.

[10] ➔1 Ideértve Albániát, Azerbajdzsánt, Észak-Koreát, Fehéroroszországot, Grúzát, Kirgizisztánt, Moldovát, Mongóliát, Örményországot, Tádzsikisztánt, Türkmenisztánt és Üzbegisztánt. ←

c) A b) pont szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó/termelő piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis, hogy:

– a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,

– a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,

– a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,

– az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és

– a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

➔2 Rendes esetben a vizsgálat megkezdésétől számított hét hónapon belül, de minden esetben legkésőbb nyolc hónapon belül ← döntést kell hozni arról, hogy a gyártó/termelő megfelel-e a fent említett kritériumoknak, ➔3 miután az Unió érintett gazdasági ágazata ← számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételére. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad. ➔3 A Bizottság a b) pont szerinti kérelmekre vonatkozó elemzésével kapcsolatban főszabályként a vizsgálat megkezdésétől számított 28 héten belül nyújt tájékoztatást a tagállamoknak. ←

↓ 1168/2012/EU 1. cikk (1) bekezdésének b) pontja

d) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, akkor az e bekezdés b) és c) pontja szerinti döntés a vizsgálatban részt vevő felekre, valamint a 17. cikk (3) bekezdése alapján egyedi elbánásban részesült gyártókra/termelőkre korlátozódik.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

B. EXPORTÁR

(8) Az exportár az exportáló országból az ⌦ Unióba ⌫ exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a

termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely ésszerű alapon megállapítható.

Ezekben az esetekben az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, beleértve a vámokat és adókat, valamint a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani ⌦ az uniós ⌫ határnál megbízható exportár megállapítása érdekében.

A kiigazítésó tételek magukban foglalják azokat, amelyeket rendszerint az importőr visel, de amelyeket a felek közül, akár ⌦ az Unión ⌫ belül, akár azon kívül, az fizet meg, aki az importőrrel vagy az exportőrrel üzleti kapcsolatban áll vagy vele kompenzációs megállapodást kötött, beleértve a szokásos fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségeket; az importáló országban a termékek behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő vámokat, az esetleges dömpingellenes vámokat és más adókat; az ésszerű értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a haszonkulcsot.

C. ÖSSZEHASONLÍTÁS

(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

a) *Fizikai jellemzők*

Ki kell igazítani az adott termék fizikai jellemzőiből adódó különbségeket. A kiigazítás mértékének összhangban kell lennie az eltérés ésszerűen megbecsült piaci értékével.

b) *Behozatali költségek és közvetett adók*

A rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket ⌦ az Unióba ⌫ exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza.

c) *Árengedmények és mennyiségi kedvezmények*

Ki kell igazítani az árengedmények és a kedvezmények különbségeit, beleértve a mennyiségi kedvezményeket is, ha ezek mennyiségileg megfelelően meghatározottak és közvetlenül kötődnek a kérdéses eladásokhoz. Kiigazítást lehet tenni a később esedékessé váló árengedmények és kedvezmények vonatkozásában is, ha a követelés a korábbi időszakok következetes gyakorlatán alapul, ideértve az árengedményekre, illetve kedvezményekre való jogosultság feltételeinek való megfelelést is.

d) *A kereskedelem szintje*

i. Biztosítani kell a kereskedelmi szintek esetleges különbségeinek kiigazítását, beleértve minden olyan eltérést, amely az eredetiberendezés-gyártói eladásokban keletkezhet, ha mindkét piac terjesztési lánca vonatkozásában

bizonyítást nyer, hogy az exportár – beleértve a számtanilag képzett exportárat is – a rendes értéktől eltérő kereskedelmi szinten van, és hogy ez az eltérés az árak összehasonlíthatóságát befolyásolta, amit az exportáló ország hazai piacának különböző kereskedelmi szintjein az eladó szerepének és árainak tartós és határozott különbségei igazolnak. A kiigazítás mértékének az eltérés piaci értékén kell alapulnia.

ii. Az i. alpontban nem említett körülmények között azonban külön kiigazítás végezhető, ha a kereskedelem szintjében mutatkozó meglévő eltérés nem határozható meg az exportáló országok hazai piacán a megfelelő szintek hiánya miatt, vagy ha bizonyos funkciókról egyértelműen kimutatható, hogy az összehasonlítás során alkalmazandó kereskedelmi szinttől eltérő kereskedelmi szintekre vonatkoznak.

e) *Fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek*

Ki kell igazítani az érintett terméknek az exportőr telephelyéről egy független vevőhöz történő eljuttatásához közvetlenül kapcsolódó költségek különbségeit, amennyiben a felszámított árak az ilyen költségeket tartalmazzák. Ezek a költségek magukban foglalják a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségeket.

f) *Csomagolás*

Ki kell igazítani az érintett termék csomagolásával kapcsolatos közvetlen költségek eltéréseit.

g) *Hitel*

Ki kell igazítani a szóban forgó eladásokra nyújtott bármely hitel költségének különbségeit, amennyiben ezt a tényezőt a felszámított ár megállapításakor figyelembe veszik.

h) *Eladás utáni költségek*

Ki kell igazítani a jogszabály és/vagy az adásvételi szerződés által meghatározottak szerint nyújtott szavatosság, jótállás, műszaki támogatás és vevőszolgálat közvetlen költségeinek különbségeit.

i) *Jutalékok*

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után *ki*fizetett jutalékok különbségeit.

A „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

j) *Pénznemek átváltása*

Ha az árak összehasonlításához valutaátváltásra van szükség, az ilyen átváltást az eladás napján érvényes árfolyam szerint kell végezni, kivéve ha a szóban forgó exporteladáshoz közvetlenül határidős piaci valutaeladás kapcsolódik, amely esetben a határidős piaci eladás árfolyamát kell használni. Az eladás napja rendszerint a számla keltének a napja, de használható a szerződés, a vételi megbízás vagy a rendelés-visszaigazolás dátuma is, ha ezekkel az eladás főbb feltételeit pontosabban meg lehet állapítani. Az árfolyam-ingadozásokat figyelmen kívül kell hagyni, és az exportőröknek 60 napot kell biztosítani a vizsgálati időszak alatti tartós árfolyammozgások figyelembevételére.

k) *Egyéb tényezők*

Kiigazítást lehet végezni az a)–j) pontban nem említett egyéb, tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különös tekintettel arra, hogy a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.

D. DÖMPINGKÜLÖNBÖZET

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának ⌦ az Unióba ⌫ irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek ⌦ az Unióba ⌫ exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban ⌦ az Unióba ⌫ irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.

(12) A dömpingkülönbözet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárat meghaladja. Eltérő dömpingkülönbözet esetén súlyozott átlagú dömpingkülönbözetet lehet megállapítani.

3. cikk

A kár megállapítása

(1) E rendelet alkalmazásában a „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, ⌦ az uniós ⌫ gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, ⌦ az uniós ⌫ gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve ⌦ az uniós ⌫ gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kármegállapításnak egyértelmű bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia:

a) a dömpingelt behozatalimport ⌦ mennyiségére ⌫ és a dömpingelt importbehozatalnak ⌦ az Unió ⌫ piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatására; és

b) az ilyen importbehozatalnak az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatraiparra gyakorolt ⌦ hatására ⌫ .

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az ⌦ Unión ⌫ belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatallal történt-e jelentős áralákínálás az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá

b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló ⌦ uniós ⌫ termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő helyénvaló.

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbözet tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; az ⌦ uniós ⌫ árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és az ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

(8) A dömpingelt behozatal hatását a hasonló terméknek az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat általi termeléséhez viszonyítva kell megállapítani, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik e termelés elhatárolását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók/termelők eladásai és nyeresége. Ha a termelés ilyen elhatárolására nincs lehetőség, a dömpingelt behozatal hatásait az olyan hasonló terméket magában foglaló legszűkebb termékcsoport vagy termékskála termelésének vizsgálatával kell megállapítani, amelyre nézve a szükséges információ rendelkezésre áll.

(9) A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előreláthatónak és közvetlennek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

a) az ⌦ Unió ⌫ piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;

b) az exportőr elegendő szabad kapacitása vagy e kapacitás közeli és lényeges mértékű megnövekedése, amely ⌦ az Unióba ⌫ irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;

c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt;

d) a vizsgált termék raktárkészletei.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.

4. cikk

Az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat fogalmának meghatározása

(1) E rendelet alkalmazásában az „⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek ⌦ uniós ⌫ gyártóinak/termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes ⌦ uniós ⌫ termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki, kivéve:

a) ha a gyártók kapcsolatban állnak az állítólagosan dömpingelt termék exportőreivel vagy importőreivel, illetve ha ők maguk ezen termékek importőrei, az „ ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat” kifejezés a többi gyártóra/termelőre vonatkozó kifejezésként értelmezhető;

b) kivételes körülmények esetén az ⌦ Unió ⌫ területét a kérdéses termelés vonatkozásában két vagy több versenyző piacra lehet felosztani, és az e piacon működő gyártók/termelők külön gazdasági ágazatnak tekinthetők, ha:

   i) e piac gyártói/termelői a kérdéses termék gyártásának/termelésének egészét vagy majdnem egészét ezen a piacon értékesítik; és

   ii) az ezen a piacon jelentkező keresletet a kérdéses terméknek az ⌦ Unió ⌫ más régióiban működő gyártói/termelői lényeges mértékben nem elégítik ki. Ilyen körülmények között a kár fennállta akkor is megállapítható, ha a teljes ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat jelentős hányada nem károsodik, feltéve, hogy a dömpingelt behozatal egy ilyen elszigetelt piacon összpontosul, továbbá hogy a dömpingelt behozatal az ilyen piacon belüli, a teljes vagy majdnem a teljes termelésben részt vevő gyártóknak/termelőknek kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a gyártókat/termelőket csak akkor kell az exportőrökkel vagy importőrökkel kapcsolatban állóknak tekinteni, ha:

a) valamelyikük közvetlenül vagy közvetve irányítja a másikat; vagy

b) mindegyikük egy harmadik személy közvetlen vagy közvetett irányítása alatt áll; vagy ha

c) közösen egy harmadik személyt közvetlenül vagy közvetve irányítanak, feltéve, hogy joggal hihető vagy alaposan feltételezhető, hogy a kapcsolat hatására az érintett

gyártó/termelő a kapcsolatban nem álló gyártókhoz/termelőkhöz képest eltérő magatartást tanúsít.

E bekezdés ⌦ alkalmazásában az egyik fél ⌫ akkor irányítja a másikat, ha jogi vagy működési szempontból abban a helyzetben van, hogy az utóbbit korlátozhatja vagy utasíthatja.

(3) Ahol az „ ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat” kifejezést úgy értelmezik, mint amely egy adott régió gyártóira/termelőire utal, az exportőröknek lehetőséget kell adni a 8. cikk szerinti kötelezettségvállalások felajánlására az érintett régió vonatkozásában. Ezekben az esetekben az intézkedésekhez fűződő ⌦ uniós ⌫ érdek megállapításánál külön figyelmet kell szentelni a régió érdekeinek. Ha az exportőrök haladéktalanul nem ajánlanak fel megfelelő kötelezettségvállalást, vagy ha a 8. cikk (9) és (10) bekezdésében meghatározott helyzet áll elő, akkor ideiglenes vagy végleges vámot lehet kivetni az ⌦ Unió ⌫ egészére vonatkozóan. Ezekben az esetekben a vám – ha az megvalósítható – meghatározott gyártókra/termelőkre vagy exportőrökre korlátozódhat.

(4) A 3. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseit e cikkre is alkalmazni kell.

5. cikk

Az eljárás megindítása

(1) A (6) bekezdésben szabályozottak kivételével, az állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló vizsgálatot bármely természetes vagy jogi személy vagy az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat nevében eljáró jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet írásbeli panaszára kell megindítani.

A panaszt a Bizottsághoz vagy valamely tagállamhoz lehet benyújtani, amely azt továbbítja a Bizottságnak. A Bizottság a hozzá beérkező valamennyi panasz másolatát megküldi a tagállamoknak. A panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiadását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni.

Amennyiben – panasz hiányában – egy tagállam megfelelő bizonyítékokkal rendelkezik a dömpingről és az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatot emiatt érő károkról, e bizonyítékról haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdés szerinti panasznak tartalmaznia kell a dömpingre, a kárra, valamint az állítólagosan dömpingelt behozatal és az állítólagos kár közötti okozati összefüggésre vonatkozó bizonyítékot. A panasznak a következő, a panaszos számára szokásszerűen hozzáférhető információkat kell tartalmaznia:

a) a panaszos megjelölése és a panaszos által gyártott hasonló termék ⌦ Unión belüli ⌫ gyártása mennyiségének és értékének leírását. Ha az írásbeli panaszt a uniós gazdasági ágazat nevében teszik meg, a panasznak a hasonló termék összes ismert ⌦ uniós ⌫ gyártójának/termelőjének (vagy a hasonló termék ⌦ uniós ⌫ gyártói/termelői szervezeteinek) felsorolásával és – lehetőség szerint – az e gyártók/termelők által gyártott hasonló termék ⌦ uniós ⌫ előállítása/termelése mennyiségének és értékének feltüntetésével azonosítania kell azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszt benyújtották;

b) az állítólagosan dömpingelt termék teljes leírását, a kérdéses exportáló vagy származási ország vagy országok megnevezését, minden ismert exportőr vagy külföldi gyártó/termelő megnevezését és a kérdéses termék ismert importőreinek névsorát;

c) a kérdéses termék árát a terméknek az exportáló vagy származási ország vagy országok hazai piacán való fogyasztásra szánt értékesítése esetén (vagy ahol ez lehetséges, azt hogy a származási vagy exportáló ország vagy országok a terméket milyen áron értékesítik harmadik országba vagy országokba, illetve a termék számtanilag képzett értékét), továbbá az exportárakat, vagy ahol ez indokolt, azokat az árakat, amelyen a termék az ⌦ Unión ⌫ belül független vevő részére először viszonteladásra kerül;

d) az állítólagosan dömpingelt behozatal mennyiségének változásait, a behozatalnak az ⌦ uniós ⌫ piacon a hasonló termékek árára gyakorolt hatásait, valamint a behozatalnak az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatra gyakorolt, ebből következő hatását, az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat állapotát befolyásoló, a 3. cikk (3) és (5) bekezdésében felsoroltakhoz hasonló, releváns tényezők és mutatók alapján.

(3) A Bizottságnak, amennyire csak lehetséges, meg kell vizsgálnia a panaszban foglalt bizonyítékok pontosságát és helytállóságát, annak megállapítása céljából, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

(4) Az (1) bekezdés alapján vizsgálat csak akkor indítható, ha panasznak a hasonló termékek ⌦ uniós ⌫ gyártói/termelői részéről való támogatása vagy ellenzése mértékének megvizsgálása alapján megállapítást nyer, hogy a panaszt az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében nyújtották be. A panasz akkor tekinthető az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok az ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők támogatják, akiknek együttes termelése az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék termelésének 50 %-át meghaladja. Nem lehet azonban vizsgálatot indítani, ha a panaszt kifejezetten támogató ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők részesedése a ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazat által termelt hasonló termék össztermeléséből kevesebb mint 25 %.

(5) A hatóságoknak, amennyiben nem született határozat a vizsgálat megindításáról, tartózkodniuk kell a vizsgálat kezdeményezésére irányuló panasz nyilvánosságra hozatalától. A megfelelően igazolt panasz átvétele után és a vizsgálat megindítására irányuló eljárás előtt azonban az érintett exportáló ország kormányát értesíteni kell.

🡻 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 2. alpontja

(6) Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén a Bizottság úgy határoz, hogy anélkül indít vizsgálatot, hogy az uniós gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtott, vizsgálat kezdeményezésére irányuló írásbeli panaszt kapott volna, a vizsgálat megindításához a (2) bekezdésben előírtaknak megfelelően elegendő bizonyítékkal kell rendelkeznie a dömpingelt behozatalról, a kárról és az okozati összefüggésről. A Bizottság azt követően, hogy megállapította az eljárás megindításának szükségességét, tájékoztatja erről a tagállamokat.

🡻 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

(7) A dömpingre és a kárra vonatkozó bizonyítékokat egyidejűleg kell figyelembe venni a vizsgálat megindításáról, illetve az annak mellőzéséről szóló határozatban. A panaszt el kell utasítani, ha nincs elegendő, a dömpingre vagy a kárra vonatkozó olyan bizonyíték, amely az eljárás megindítását indokolná. Nem indítható eljárás azokkal az országokkal szemben,

amelyeknek a behozatala nem éri el a piaci részesedés 1 %-át, kivéve, ha ezek az országok együttesen az ⊠ uniós ⊠ fogyasztás 3 vagy több százalékát adják.

(8) A panaszt a vizsgálat megkezdése előtt vissza lehet vonni, ilyen esetben azt be nem nyújtottnak kell tekinteni.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 2. alpontja

(9) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül megindítja a vizsgálatot, és az eljárás megindításáról értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Amennyiben a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasznak a Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül tájékoztatni kell a panasztevőt. A Bizottság a panasz benyújtását követően alapszabályként 21 napon belül tájékoztatja a tagállamokat a panaszra vonatkozó elemzéséről.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)
➔$_1$ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 3. alpontja

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölni kell a vizsgálat megindítását, meg kell nevezni az érintett terméket és országokat, össze kell foglalni a kapott információkat, és rendelkezni kell arról, hogy a Bizottságot minden, a tárgyhoz tartozó információról tájékoztatni kell.

Az értesítésben meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat írásban kifejthetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni. Az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek – a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik.

(11) A Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit az eljárás megindításáról, és az írásbeli panasznak az (1) bekezdés értelmében kézhez vett teljes szövegét, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, ismerteti az ismert exportőrökkel és az exportáló ország hatóságaival, illetve azt kérésre a többi érdekelt fél számára is rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásbeli panasz teljes szövegét csak az exportáló ország hatóságainak vagy a megfelelő kereskedelmi szervezetnek kell eljuttatni.

(12) A dömpingellenes vizsgálat a vámkezelési eljárásokat nem akadályozhatja.

6. cikk

A vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, ⊠ uniós ⊠ szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni.

A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb.

A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

(2) Azoknak a feleknek, akik a dömpingellenes vizsgálat során kérdőíveket kapnak, a válaszadásra legalább 30 napot kell biztosítani. Az exportőrök esetében a határidőt a kérdőív kézhezvételétől kell számítani, és a kérdőívet ebben az esetben attól a naptól számított egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni, amikor azt az exportőrnek elküldték vagy az exportáló ország illetékes diplomáciai képviselőjének továbbították. A 30 napos határidő, a vizsgálati határidőkre figyelemmel, meghosszabbítható, feltéve, hogy az illető fél megfelelő, különleges körülményekre vonatkozó indokot hoz fel az ilyen hosszabbítás mellett.

(3) A Bizottság a tagállamoktól tájékoztatást kérhet, és a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést e kérés teljesítése érdekében.

A tagállamok a kért információkat minden elvégzett szemle, ellenőrzés vagy vizsgálat eredményével együtt megküldik a Bizottságnak.

Ha az információk közérdekűek, vagy ha valamelyik tagállam kéri azok rendelkezésre bocsátását, a Bizottság megküldi azokat a tagállamoknak, feltéve, hogy azok nem bizalmasak, mely esetben azokról egy nem bizalmas összefoglalót küld.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy, elsősorban az importőrök, kereskedők és ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők körében, hajtsanak végre minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, és végezzenek vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ebbe beleegyezésüket adják, továbbá hogy a kérdéses ország kormányát hivatalosan értesítették és az nem emelt kifogást.

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a Bizottság e kérésének teljesítése érdekében.

Ha a Bizottság vagy valamelyik tagállam kéri, a Bizottság tisztségviselői felhatalmazást kapnak arra, hogy a tagállamok tisztségviselőit segítsék feladataik ellátásában.

(5) Azokat az érdekelt feleket, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, meg kell hallgatni, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt határidőn belül meghallgatásra irányuló írásbeli kérelmet nyújtottak be, amelyből kiderül, hogy olyan érdekelt felek, akikre az eljárás eredménye valószínűleg hatással lesz, továbbá hogy meghallgatásuknak különleges okai vannak.

(6) Azoknak az importőröknek, exportőröknek, az exportáló ország kormányát képviselőknek és panaszosoknak, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, kérésükre alkalmat kell adni arra, hogy az ellentétes álláspontok ismertetése és az ellenérvek előadása céljából az ellenérdekű felekkel találkozzanak.

Az ilyen alkalmak biztosításakor tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére és a felek érdekeire.

A találkozón való megjelenés egyik fél számára sem kötelező, és a megjelenés elmulasztása az érintett fél ügyét nem érintheti hátrányosan.

E bekezdés alapján nyújtott szóbeli tájékoztatást abban az esetben kell figyelembe venni, ha azt később írásban is megerősítik.

(7) Azok a panaszosok, importőrök és exportőrök, valamint képviseleti szervezeteik, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, továbbá az exportáló ország képviselői, ha írásban kérik, ⌦ az uniós ⌫ vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 19. cikk értelmében nem bizalmas.

Ezek a felek az ilyen információkra válaszolhatnak, és észrevételeiket, amennyiben azok a válaszban kellően megalapozottak, figyelembe kell venni.

(8) A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak.

(9) Az 5. cikk (9) bekezdésének értelmében megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásról szóló 8. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben be kell fejezni.

7. cikk

Ideiglenes intézkedések

(1) Ideiglenes vámokat lehet kivetni, ha

a) az 5. cikknek megfelelően eljárás indult;

b) erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek ➔1 megfelelő lehetőséget ← kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére;

c) amennyiben a dömping és az ebből következően ⌦ az uniós ⌫ gazdasági ágazatnak okozott kár ténye időleges megállapítást nyert; és

d) ⌦ az Unió ⌫ érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából.

Az ideiglenes vámokat legkorábban az eljárás megindításától számított 60 nappal és legkésőbb az eljárás megindítása után kilenc hónappal lehet kivetni.

(2) Az ideiglenes dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő ⌦ az uniós ⌫ gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetésére.

(3) Az ideiglenes vámokat garanciával kell biztosítani, és az érintett termékek az ilyen garancia rendelkezésre bocsátásától függően hozhatók szabad forgalomba ⌦ az Unión ⌫ belül.

🡻 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 3. alpontja

(4) Az ideiglenes intézkedéseket a Bizottság a 15. cikk (4) bekezdésében említett eljárás keretében hozza meg.

↓ 1225/2009/EK

(5) Ha egy tagállam a Bizottságtól azonnali beavatkozást kér, és ha az (1) bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek, a Bizottság legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határoz az ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről.

(6) Ideiglenes vámok hat hónapra vethetők ki, és további három hónappal meghosszabbíthatók, vagy kilenc hónapra is kivethetők. Az ideiglenes vámok időtartamát meghosszabbítani vagy azokat kilenc hónapra kivetni azonban csak akkor lehet, ha ezt az érintett kereskedelem jelentős hányadát képviselő exportőrök kérik, vagy a Bizottság értesítésére ez ellen nem tiltakoznak.

8. cikk

Kötelezettségvállalások

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 4. alpontja

(1) Amennyiben sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármely exportőrnek az árai felülvizsgálására vagy a dömpingáron történő kivitel leállítására vonatkozó megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását elfogadhatja, amennyiben meggyőződött arról, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett ideiglenes vám vagy az adott esetben a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a dömpingkülönbözetnél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához.

↓ 1225/2009/EK

(2) Kötelezettségvállalásra a Bizottság is javaslatot tehet, de az ilyen kötelezettségvállalások megtételére egyik exportőr sem köteles. Ha ilyen kötelezettségvállalást az exportőrök nem ajánlanak fel, vagy az erre való felhívást nem fogadják el, az az ügy megítélését semmilyen módon nem befolyásolhatja hátrányosan.

Sor kerülhet azonban annak megállapítására, hogy a károkozás bekövetkezésének veszélye valószínűbb abban az esetben, ha a dömpingelt behozatal folytatódik. Nem kérhető, illetve nem fogadható el kötelezettségvállalás az exportőrtől mindaddig, amíg a dömping és az ilyen dömping által okozott kár tényének ideiglenes megállapítására nem került sor.

Rendkívüli körülményektől eltekintve, kötelezettségvállalásokat legkésőbb a 20. cikk (5) bekezdése szerinti előterjesztések megtételére nyitva álló határidő végéig lehet felajánlani.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem szükséges elfogadni, ha elfogadásuk nem jár gyakorlati haszonnal, például a tényleges vagy potenciális exportőrök túlságosan nagy száma

vagy más ok miatt, beleértve az általános megfontolásból fakadó okokat is. Az érintett exportőrrel közölni lehet azokat az okokat, amelyek miatt a kötelezettségvállalás elutasítása javasolt, és lehetőséget kaphat arra, hogy ehhez észrevételeket fűzzön. Az elutasítás okait a végső határozatban kell megjelölni.

(4) A kötelezettségvállalást felajánló felek kötelesek kötelezettségvállalásuk egy nem bizalmas változatát rendelkezésre bocsátani abból a célból, hogy az a vizsgálatban érdekelt felek számára hozzáférhető legyen.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 4. alpontja

(5) A kötelezettségvállalás elfogadása esetén a vizsgálatot meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

↓ 1225/2009/EK

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a dömpingről és a kárról folytatott vizsgálatot rendszerint be kell fejezni. Ilyen esetben, ha a dömping vagy a kár ténye nem nyer megállapítást, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve azokat az eseteket, amikor e megállapítás jelentős részben a kötelezettségvállalás létének az eredménye. Ez utóbbi esetben megkövetelhető a kötelezettségvállalás ésszerű ideig való fenntartása.

Abban az esetben, ha a dömping és a kár tényét megerősítő megállapítás születik, a kötelezettségvállalás az abban foglalt feltételeknek, valamint e rendelet rendelkezéseinek megfelelően hatályban marad.

(7) A Bizottság minden olyan exportőrtől, akinek kötelezettségvállalását elfogadták, megköveteli az ilyen kötelezettségvállalások teljesítéséről szóló tájékoztatás rendszeres időközönként nyújtását és a vonatkozó adatok ellenőrzésének engedélyezését. E követelmények nem teljesítése a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Ha bizonyos exportőrök kötelezettségvállalásának elfogadására a vizsgálat során kerül sor, ezek a 11. cikk értelmében azon a napon lépnek hatályba, amikor az exportáló országra vonatkozó vizsgálat befejeződött.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 4. alpontja

(9) Ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását bizottsági határozattal vagy adott esetben bizottsági rendelettel formálisan is vissza kell vonni, miáltal automatikusan érvénybe lép a Bizottság által a 7. cikkel összhangban kivetett ideiglenes vám vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám, feltéve hogy az érintett exportőr lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve ha maga az exportőr vonta vissza a kötelezettségvállalását. A Bizottság a kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó döntéséről tájékoztatja a tagállamokat.

↓ 1225/2009/EK

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az ezt követő, arra irányuló vizsgálat, hogy valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén.

A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 4. alpontja

(10) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy valamely kötelezettségvállalást megszegtek, illetve amennyiben olyan kötelezettségvállalás megszegésére vagy visszavonására kerül sor, amely kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 7. cikknek megfelelően ideiglenes vám vethető ki.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

9. cikk

Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vámok kivetése

(1) A panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve ha ez a megszüntetés az ⌦ Unió ⌫ érdekeit sértené.

↓ 37/2014/EU1. cikk és a melléklet 22. pontjának 5. alpontja

(2) Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

↓ 1225/2009/EK

(3) Az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően megindított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az 5. cikk (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb. Ugyanezt az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a dömpingkülönbözet (az exportár százalékában kifejezve) 2 %-nál kevesebb, azzal a feltétellel, hogy amennyiben a különbözet az egyes exportőröknél kevesebb mint 2 %, csak a vizsgálat megszüntetésére kerül sor, de az exportőrök továbbra is eljárás alatt állnak és bármely, a 11. cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során újra vizsgálat alá vehetők.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 5. alpontja

(4) Ha a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az az által okozott kár, és az uniós érdek szükségessé teszi a 21. cikk szerinti beavatkozást, a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges dömpingellenes vámot vet ki. Ha ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kezdeményezi.

A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de alacsonyabbnak kell lennie a különbözetnél, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához.

↓ 765/2012/EU 1. cikke

(5) Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül minden esetben megfelelő mértékű dömpingellenes vámot kell kivetni egy termék minden olyan behozatalára, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt és kárt okoz, kivéve az olyan forrásokból származó behozatalokat, amelyekre az e rendeletben foglalt feltételek szerinti kötelezettségvállalások kerültek elfogadásra.

A dömpingellenes intézkedéseket elrendelő rendeletben minden egyes szállítóra meg kell állapítani a vámot, vagy ha ez kivitelezhetetlen lenne, akkor az érintett szállító országra. A többi szállítótól vagy az államtól jogilag elkülönülő szállítók a vám megállapítása céljából azonban tekinthetők egyetlen egységnek. Ezen albekezdés alkalmazásában figyelembe vehetők olyan tényezők, mint pl. a szállítók közötti vagy a szállítók és az állam közötti szerkezeti vagy vállalati kapcsolatok, az árképzést és a kibocsátást érintő állami irányítás vagy jelentős befolyás, illetve a szállító ország gazdasági szerkezete.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)
→1 1168/2012/EU 1. cikk 2. pontja
→2 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 6. alpontja
→3 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 7. alpontja

(6) →1 Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, a 17. cikknek megfelelően jelentkező, de a vizsgálati körbe fel nem vett exportőrök vagy gyártók/termelők behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbözet súlyozott átlagát, függetlenül attól, hogy az ezen felekre a rendes értéket 2. cikk (1)–(6) bekezdése vagy a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján állapították-e meg. ←

E bekezdés alkalmazásakor a Bizottság figyelmen kívül hagy minden nulla, csekély mértékű, valamint a 18. cikk értelmében megállapított különbözetet.

Egyéni vámokat kell kivetni az exportőr vagy gyártó/termelő azon importjaira, amelyek a 17. cikk alapján egyéni elbírálásban részesülnek.

10. cikk

Visszamenőleges hatály

(1) Ideiglenes intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 9. cikk (4) bekezdése szerint hozott ⌦ intézkedések ⌫ hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba.

➔2 (2) Amennyiben ideiglenes vámot vetettek ki, és a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az okozott kár, a Bizottság, függetlenül attól, hogy szükség van-e végleges dömpingellenes vám kivetésére, határoz arról, hogy az ideiglenes vám összegének mekkora hányadát kell véglegesként beszedni. ← E célból a „kár” fogalmába nem tartozik bele az ⌦ Unió ⌫ valamely gazdasági ágazata létrehozásának jelentős hátráltatása, sem a jelentős károkozással való fenyegetés, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy ideiglenes intézkedések hiányában ez jelentős kárhoz vezetne. Minden más ilyen fenyegetést vagy hátráltatást magában foglaló esetben az ideiglenes összegeket el kell engedni és a végleges vámokat csak attól az időponttól lehet kivetni, amikor a fenyegetés vagy a jelentős hátráltatás végleges megállapítást nyert.

(3) Ha a végleges dömpingellenes vám összege magasabb, mint az ideiglenes vámé, a különbözetet nem lehet beszedni. Ha a végleges dömpingellenes vám összege alacsonyabb, mint az ideiglenes vámé, a vám összegét újra kell számítani. Ha a végleges megállapítás szerint nem történt dömping, az ideiglenes vámot nem lehet megerősíteni.

(4) Végleges dömpingellenes vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal, de nem a vizsgálat megindítása előtt kerültek fogyasztás céljából forgalomba, feltéve, hogy:

a) a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették;

b) az érintett importőröknek ⌦ a Bizottság lehetőséget adott ⌫ észrevételeik megtételére;

c) a kérdéses termék dömpingje már huzamos ideje zajlik, illetve az importőrnek tudomása volt vagy tudnia kellett volna a dömpingről, a dömping mértékét és a vélt vagy megállapított kárt illetően; valamint

d) a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése tapasztalható, ami – figyelembe véve az időzítést, a behozatal mennyiségét és az egyéb körülményeket – várhatóan komolyan rontaná az alkalmazandó végleges dömpingellenes vám javító hatását.

(5) A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén végleges vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal kerültek szabad forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és hogy semmilyen visszamenőleges értékelést nem lehet alkalmazni azokra az importtermékekre, amelyek a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása előtt kerültek behozatalra.

11. cikk

Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés

(1) A dömpingellenes intézkedések csak addig és olyan mértékben maradnak hatályban, amíg és amennyire az a kárt okozó dömping kivédéséhez szükséges.

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy az ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Ennek a valószínűségére utalhat például a folyamatos dömping és károkozás, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy teljesen az intézkedéseknek köszönhető, továbbá az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok is jelezhetik a további kárt okozó dömping valószínűségét.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok elvégzésekor az exportőrök, importőrök, az exportáló ország képviselői és az ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben szereplő állításokat kiegészítsék, cáfolják, azokhoz észrevételeket fűzzenek, és a határozat meghozatalában megfelelően figyelembe kell venni minden, a tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot, amelyet azzal kapcsolatban nyújtanak be, hogy mennyire valószínű, illetve valószínűtlen, hogy az intézkedések lejárta a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna.

Az intézkedések e bekezdésben meghatározottak szerinti alkalmazási időszakának utolsó éve során megfelelő időpontban az intézkedés hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítést kell közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezután az ⌦ Unió ⌫ gyártóinak/termelőinek – az ötéves időszak lejárta előtt legkésőbb három hónappal – joguk van a második albekezdésnek megfelelő felülvizsgálati kérelmet benyújtani. Értesítést kell közzétenni az intézkedések e bekezdés szerinti megszűnésének időpontjáról is.

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy az ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.

(4) Felülvizsgálatot kell lefolytatni abban az esetben is, ha a kérdéses exportáló országban az egyéni dömpingkülönbözetet olyan új exportőrre nézve kell megállapítani, aki a terméket nem exportálta abban a vizsgálati időszakban, amelyen az intézkedések alapultak.

Felülvizsgálatot kell indítani abban az esetben, ha az új exportőr vagy gyártó/termelő bizonyítani tudja, hogy az exportáló ország egyetlen olyan exportőrével vagy gyártójával/termelőjével sem áll kapcsolatban, akikre a termékre kivetett dömpingellenes

intézkedések vonatkoznak és ténylegesen a vizsgálati időszakot követően exportált az ⌦ Unióba ⌫, vagy ha igazolni tudja, hogy visszavonhatatlan szerződési kötelezettséget vállalt egy jelentős mennyiségnek az ⌦ Unióba ⌫ történő exportjára.

➔3 Az új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatot azután kell megindítani és gyorsított eljárásban lefolytatni, hogy az uniós gyártók/termelők lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. ← A vámot megállapító rendelet módosításával és az importtermék 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételének kötelezővé tételével a felülvizsgálatot megindító bizottsági rendelet az érvényben levő vámot az érintett új exportőrre vonatkozóan hatályon kívül helyezi annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a felülvizsgálat dömping fennállását állapítaná meg az ilyen exportőrre vonatkozóan, a dömpingellenes vámokat a felülvizsgálat megindításának időpontjára visszamenőleges hatállyal lehessen kivetni.

E bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az esetekre, amikor a vámok a 9. cikk (6) bekezdésének megfelelően kerültek megállapításra.

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell.

A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben le kell zárni.

A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

Amennyiben a vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

– hatályukat vesztik a (2) bekezdés szerinti vizsgálat során,

– hatályukat vesztik a (2) és (3) bekezdés szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték, illetve

– változatlanul maradnak a (3) és (4) bekezdés szerinti vizsgálat során.

Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályvesztéséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 7. alpontja

(6) Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg. A Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében határoz arról, hogy megindítja-e az e cikk (2) bekezdése szerinti felülvizsgálatokat. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely gazdasági szereplő vagy tagállam az e cikk (3), illetve (4) bekezdése szerinti felülvizsgálat megindításához indokolással szolgáló

kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy ha a Bizottság maga állapította meg, hogy felül kell vizsgálni az intézkedések további alkalmazásának szükségességét.

Amennyiben a felülvizsgálatok indokolttá teszik, az intézkedéseket – a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban – az e cikk (2) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni vagy fenn kell tartani, vagy a (3), illetve a (4) bekezdés alapján hatályon kívül kell helyezni, fenn kell tartani vagy módosítani kell őket.

Ha az intézkedéseket csak egyes exportőrök és nem az ország egésze vonatkozásában helyezik hatályon kívül, az eljárás az említett exportőrökkel szemben nem szűnik meg, azok az e cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott bármely későbbi felülvizsgálat során automatikusan újra vizsgálat alá vonhatók.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

(7) Ha az intézkedések (2) bekezdésben meghatározott alkalmazási időszakának végén az intézkedések (3) bekezdés szerinti felülvizsgálata folyamatban van, a felülvizsgálatnak a (2) bekezdésben meghatározott körülményekre is ki kell terjednie.

(8) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözet megszűnt vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben levő vám szintje alatt van.

A dömpingellenes vám visszatérítésének igénylésekor az importőrnek kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelmet azon tagállamon keresztül kell benyújtani, amelynek a területén a termékeket szabad forgalomba bocsátották, és attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor az illetékes hatóságok a kivetendő végleges vámok összegét jogszerűen megállapították, vagy amikor az ideiglenes vám által biztosított összeg beszedéséről végleges döntés született. A tagállamok a kérelmet haladéktalanul továbbítják a Bizottsághoz.

A visszatérítési kérelem csak akkor tekinthető bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak, ha pontos információkat tartalmaz a dömpingellenes vámok visszaigényelt összegére vonatkozóan, és ha az ezen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatos összes vámokmányt csatolják. A kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia továbbá, egy reprezentatív időszakra nézve, a rendes értékekről és az ⌦ Unióba ⌫ irányuló exportárakról azon exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, amelyre a vámot alkalmazni kell. Abban az esetben, ha az importőr nem áll üzleti kapcsolatban (associated = társult) az érintett exportőrrel vagy gyártóval/termelővel és ilyen információ nem áll azonnal rendelkezésre, illetve ha az exportőr vagy a gyártó/termelő nem hajlandó azt az importőr rendelkezésére bocsátani, a kérelemnek az exportőr vagy a gyártó/termelő arról szóló nyilatkozatát kell tartalmaznia, hogy a jelen cikkben meghatározottak szerint a dömpingkülönbözet csökkent vagy megszűnt, és hogy az azt alátámasztó vonatkozó bizonyítékokat ismertetni fogja a Bizottsággal. Ha az exportőr vagy a gyártó/termelő ezeket a bizonyítékokat ésszerű időn belül nem nyújtja be, a kérelmet el kell utasítani.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 7. alpontja

A Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e, illetve ha igen, milyen mértékben; bármikor határozhat továbbá időközi felülvizsgálat megindításáról, ami után az ilyen

felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt információk és megállapítások szolgálnak alapul annak eldöntéséhez, hogy indokolt-e visszatérítést fizetni, illetve ha igen, milyen mértékben. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a kérelem vizsgálatát, tájékoztatja erről a tagállamokat.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)
→1 Helyesbítés HL L 7, 2010.1.12., 22. o . (kiigazított szöveg)

A vámokat rendszerint 12 hónapon belül kell visszatéríteni, és semmilyen körülmények között nem telhet el 18 hónapnál több attól az időponttól, amikor a dömpingellenes vámmal sújtott termék importőre a bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott visszatérítési kérelmet benyújtotta.

Az engedélyezett visszatérítést a tagállamoknak rendszerint a Bizottság határozatának meghozatalától számított 90 napon belül kell kifizetniük.

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.

(10) Az e cikk értelmében lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságnak a 2. cikkel összhangban meg kell vizsgálnia az exportárak megbízhatóságát. Amennyiben azonban olyan döntés születik, hogy az exportárat a 2. cikk (9) bekezdésének megfelelően kell képezni, az exportárat a kifizetett dömpingellenes vám összegének levonása nélkül kell kiszámítani, amennyiben döntő bizonyítékok vannak arra nézve, hogy a vám megfelelő módon megjelenik a viszonteladói árakban és az azt követő eladási árakban az ⊠ Unió ⊠ területén.

12. cikk

→1 Visszanyerés ←

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 8. alpontja

(1) Ha az uniós gazdasági ágazat vagy bármely más érdekelt fél –főszabályként az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő információt nyújt be arról, hogy az eredeti vizsgálati időszak után és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy az Unióban az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem vagy nem kielégítő mértékben változott, a Bizottság újra megindíthatja a vizsgálatot annak megvizsgálása érdekében, hogy az intézkedés hatással volt-e a fent említett árakra. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél a vizsgálat újbóli megindítását igazoló, elegendő információval szolgált, és a Bizottság elvégezte annak vizsgálatát.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)
→1 Helyesbítés, HL L 7, 2010.1.12., 22. o.

A Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére – ⌦ az első albekezdésben ⌫ megállapított feltételek alapján – a vizsgálatot újra meg lehet indítani.

(2) →1 Az e cikk szerinti újbóli vizsgálat során az exportőrök, az importőrök, valamint az ⌦ uniós ⌫ gyártók/termelők számára lehetőséget kell nyújtani a helyzet tisztázására a viszonteladói árakra és az azt követő eladási árakra vonatkozóan: ha megállapítást nyer, hogy az intézkedésnek áremelkedést kellett volna előidéznie, akkor a korábban, a 3. cikkel összhangban megállapított kár elhárítása érdekében az exportárakat a 2. cikknek megfelelően újra kell értékelni, és a dömpingkülönbözeteket az újraértékelt exportárak figyelembevételével kell újraszámítani. Ha úgy ítélik meg, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének feltételei teljesülnek, mert az exportárak az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően csökkentek, a dömpingkülönbözeteket ezen alacsonyabb exportárak figyelembevételével újra lehet számítani. ←

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 8. alpontja

(3) Ha az e cikk szerinti újbóli vizsgálat a dömping növekedését állapítja meg, a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva és az exportárakra vonatkozó új ténymegállapításoknak megfelelően módosíthatja a hatályban levő intézkedéseket. Az e cikk alapján kivetett dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az eredetileg kivetett vám összegének kétszeresét.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

(4) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálatok mindegyikére alkalmazni kell az 5. és 6. cikk vonatkozó rendelkezéseit, azzal a kivétellel, hogy az ilyen újbóli vizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni és rendszerint az újbóli vizsgálat megindításától számított hat hónapon belül le kell zárni. Az ilyen újbóli vizsgálatot az újbóli vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

Amennyiben az újbóli vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések változatlanok maradnak. Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(5) A rendes érték állítólagos változásait e cikk alkalmazásakor csak akkor kell figyelembe venni, ha a felülvizsgált rendes értékre vonatkozó bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott információkat a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátják. Ha a rendes értékek felülvizsgálata a vizsgálat részét képezi, az új vizsgálat befejezéséig az importált termékek nyilvántartásba vétele a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően kötelezővé tehető.

13. cikk

Az intézkedések kijátszása

(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára.

Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül.

A kijátszás a harmadik országok és az ⌦ Unió ⌫ , vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az ⌦ Unió ⌫ közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között:

a) az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait;

b) az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását;

c) az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és gyártók/termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók/termelők termékeiket a gyártók/termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett gyártókon/termelőkön keresztül exportálják;

d) továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek ⌦ az Unióban ⌫ vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) Az ⌦ Unióban ⌫ vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

a) a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak; és

b) az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25 %-ánál; és

c) az aláássa a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 9. alpontja

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy valamely tagállam, illetve bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az (1) bekezdésben meghatározott tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.

A vizsgálatokat a Bizottság folytatja le. A Bizottságot ebben segíthetik a vámhatóságok; a vizsgálatot kilenc hónapon belül kell lezárni.

Amennyiben a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez.

A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az ⌦ Unión ⌫ kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az ⌦ Unión ⌫ belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 9. alpontja

A mentességet a Bizottság határozata alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a vizsgálatát, tájékoztatja a tagállamokat.

↓ 1225/2009/EK

Amennyiben a 11. cikk (4) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 11. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan, a 11. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.

(5) Az e cikkben foglaltak semmiképpen sem akadályozhatják a vámra vonatkozó hatályos rendelkezések rendes alkalmazását.

14. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokat rendelettel kell kivetni, beszedésükről, az ilyen vámokat kivető rendelet által meghatározott formában, összegben és egyéb kritériumok szerint, a tagállamok gondoskodnak. Az ilyen vámokat az importárukra kivetett rendes vámoktól, adóktól és egyéb terhektől függetlenül kell beszedni.

Egyetlen termékre sem lehet egyszerre dömpingellenes és kiegyenlítő vámot is kivetni a dömping vagy exporttámogatás miatt előálló egy és ugyanazon helyzet kezelése céljából.

(2) Az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokat megállapító rendeleteket és a kötelezettségvállalásokat elfogadó vagy a vizsgálatok, illetve eljárások megszüntetéséről szóló rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

Ezek a rendeletek vagy határozatok, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, tartalmazzák különösen az érintett exportőrök nevét, ha lehetséges, vagy az érintett országok nevét, a termék leírását és a dömping, valamint a kár meghatározása szempontjából lényeges tények és szempontok összefoglalását. A rendelet vagy a határozat egy példányát minden esetben meg kell küldeni az ismert érdekelt feleknek. E bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a felülvizsgálatokra is.

(3) E rendelet alapján külön rendelkezéseket lehet elfogadni, különösen a származás fogalmának a 2913/92/EGK tanácsi rendeletben[11] szereplő közös meghatározása vonatkozásában.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 10. alpontja

(4) A Bizottság az Unió érdekében, a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében hozott határozattal kilenc hónapos időtartamra felfüggesztheti az e rendelet alapján bevezetett intézkedéseket. A felfüggesztést a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében eljárva további legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbíthatja.

[11] A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.).

Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét kár következzen be, és ha az uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Az intézkedések a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármikor visszaállíthatók, ha a felfüggesztés indoka megszűnik.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)
→1 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 10. alpontja

→1 (5) A Bizottság a tagállamok megfelelő időben történő értesítését követően utasíthatja a vámhatóságokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a behozatal nyilvántartásba vételéhez, annak érdekében, hogy ezen intézkedések ezt követően a nyilvántartásba vétel napjától azonnal alkalmazhatók legyenek az érintett behozatalra. ← A nyilvántartásba vételi kötelezettséget az ⌦ uniós ⌫ gazdasági ágazatnak egy ilyen intézkedés indokoltságát megfelelően bizonyító kérelme után lehet az importtermékekre bevezetni. A nyilvántartásba vételt rendelettel kell bevezetni, amelynek meg kell határoznia az intézkedés célját és, adott esetben, a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Az importtermékekre kilenc hónapnál hosszabb idejű nyilvántartásba vételi kötelezettséget nem lehet megállapítani.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést terjesztenek a Bizottság elé a vizsgált és az intézkedések hatálya alá eső termékek importforgalmáról és az e rendelet alapján beszedett vámok összegéről.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság – eseti alapon – kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 6. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információkra a 19. cikk (6) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 11. alpontja

15. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek a 4. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

(5) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben az e cikk (3) bekezdése szerinti végleges intézkedés elfogadása céljából vagy az e rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti lejárati felülvizsgálatok kezdeményezéséről vagy az attól való

eltekintésről történő döntéshozatal céljából írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagoknak a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban vita tárgyát képezte, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban nem képezte vita tárgyát, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(6) A bizottság valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság felvetése alapján megvizsgálhat az e rendelet alkalmazásával összefüggő bármilyen ügyet. A tagállamok tájékoztatást kérhetnek, illetve véleménycserét folytathatnak a bizottságban vagy közvetlenül a Bizottsággal.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

16. cikk

Ellenőrző látogatások

(1) A Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tesz az importőrök, exportőrök, kereskedők, képviselők, gyártók/termelők, kereskedelmi szövetségek és szervezetek által nyilvántartott adatok megvizsgálása, továbbá a dömpinggel és a károkkal kapcsolatos információk ellenőrzése érdekében. Ha kellő időben nem érkezik megfelelő válasz, az ellenőrző látogatásra nem kerülhet sor.

(2) Szükség esetén a Bizottság harmadik országban is folytathat vizsgálatot, feltéve, hogy megszerzi az érintett cégek beleegyezését, értesíti a kérdéses ország kormányának képviselőit, és hogy ez utóbbi a vizsgálatot nem ellenzi. Az érintett cégek beleegyezésének kézhezvétele után a Bizottság értesíti az exportáló ország hatóságait a felkeresendő cégek nevéről és címéről, valamint az egyeztetett időpontokról.

(3) Az érintett cégeket tájékoztatni kell az ellenőrző látogatások során ellenőrizendő információk jellegéről és minden más, az ilyen látogatások során nyújtandó információról, ez azonban nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az ellenőrzés alatt a szerzett információk ismeretében a Bizottság további részleteket kérjen.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságot azon tagállamok tisztségviselői segítik, amelyek ezt kérik.

17. cikk

Mintavétel

(1) Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek ésszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított három héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre a reprezentatív minta kiválasztásához.

(3) A vizsgálat e cikkel összhangban történő korlátozása esetén is ki kell azonban számítani az egyéni dömpingkülönbözetet azon eredetileg ki nem választott exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, aki a szükséges információkat az e rendeletben meghatározott határidőn belül benyújtják, kivéve azt az esetet, ha az exportőrök, illetve a gyártók/termelők száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

(4) Ha a mintavétel mellett döntenek, de a kiválasztott felek egyike vagy mindegyike olyan mértékben tagadja meg az együttműködést, hogy az a vizsgálat eredményét várhatóan jelentősen befolyásolja, új mintát lehet kiválasztani.

Ha azonban az együttműködési készség továbbra is hiányzik vagy nem áll rendelkezésre elegendő idő az új minta kiválasztására, a 18. cikk vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

18. cikk

Az együttműködés hiánya

(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján ideiglenes vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők.

Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni.

Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

(2) Ha valamely fél nem számítógép útján feldolgozott választ ad, az nem minősül az együttműködés megtagadásának, feltéve, hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a válaszadás a kért formában indokolatlan többletteherrel vagy indokolatlan többletköltséggel járt volna.

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

(4) A bizonyítékok vagy információk el nem fogadása esetén az azokat szolgáltató felet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgáljon. Ha a magyarázatok elégtelennek minősülnek, a bizonyítékok vagy információk visszautasításának okait nyilvánosságra kell hozni, és a közzétett ténymegállapításokban fel kell tüntetni.

(5) Ha a megállapítások, köztük a rendes értékre vonatkozók az (1) bekezdés rendelkezésein alapulnak, ideértve a panaszban benyújtott információkat, akkor ezeket – amennyiben az kivitelezhető és a vizsgálat határidejének figyelembevételével – ellenőrzésképpen össze kell hasonlítani a rendelkezésre álló, független forrásból származó információkkal, így például a

közzétett árlistákkal, hivatalos importstatisztikákkal és vámnyilatkozatokkal, vagy a többi érdekelt fél által a vizsgálat során nyújtott információkkal.

Az ilyen információk a világpiacra vagy, adott esetben, más reprezentatív piacokra vonatkozó releváns adatokat tartalmazhatnak.

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.

19. cikk

Bizalmas információk

(1) Bármely, természeténél fogva bizalmas információt (például, amelynek nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érintené az információt szolgáltató személyt, illetve azt, akitől ez a személy az információt szerezte) vagy amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak, alapos indok esetén, bizalmasként kell kezelniük.

(2) A bizalmas információt rendelkezésre bocsátó érdekelt feleknek ezekről az adatokról egy nem titkos összefoglalót kell készíteniük. Ezeknek az összefoglalóknak kellően részletesnek kell lenniük annak érdekében, hogy azokból a bizalmas információk lényege megfelelően érthető legyen. Kivételes esetben a felek jelezhetik, hogy ezen információk nem alkalmasak ilyen összefoglalásra. Ilyen kivételes esetben nyilatkozni kell azon okokról, amelyek miatt az összefoglalás nem lehetséges.

(3) Ha a bizalmas kezelésre irányuló kérelem nem látszik indokoltnak, és ha az információ szolgáltatója nem hajlandó az információt rendelkezésre bocsátani vagy engedélyezni annak vázlatos vagy összefoglalt nyilvánosságra hozatalát, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve, ha arra megfelelő források kielégítően bizonyítják az információ helyességét. A bizalmas kezelésre irányuló kérelmek önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem zárja ki sem az általános információknak, különösen az e rendelet alapján hozott határozatok alapjául szolgáló okoknak az ⌦ Unió ⌫ hatóságai által történő nyilvánosságra hozatalát, sem az ⌦ Unió ⌫ által figyelembe vett bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben ezen okok bírósági eljárás során történő indoklása azt szükségessé teszi. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnál figyelembe kell venni az érintett felek ahhoz fűződő törvényes érdekét, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 12. alpontja

(5) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket – az információt szolgáltató fél kifejezett engedélye nélkül nem hozhatják nyilvánosságra az e rendelet alapján kapott azon információkat, amelyeknek az információt szolgáltató fél a bizalmas kezelését kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett erre vonatkozó rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.

↓ 1225/2009/EK

(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.

Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az érintett termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

20. cikk

Nyilvánosságra hozatal

(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre ideiglenes intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapultak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az ideiglenes intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan ténynek és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az ideiglenes intézkedések során alkalmazottaktól.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott végső nyilvánosságra hozatalra irányuló kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és amennyiben ideiglenes vám alkalmazására került sor, a kérelmet a Bizottságnak az ideiglenes vám kivetésének közzétételétől számított egy hónapon belül meg kell kapnia. Ha ideiglenes vám alkalmazására nem került sor, a feleknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság által előírt határidőn belül kérhessék a végső nyilvánosságra hozatalt.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 13. alpontja

(4) A végleges nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, főszabályként legkésőbb a 9. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy szempontokat ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

Az információk nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, e tényeket és szempontokat a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott észrevételek csak akkor vehetők figyelembe, ha azokat a Bizottság által az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő – az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevétele mellett – 10 napnál nem lehet közelebbi. Ennél rövidebb határidő is megállapítható, ha újabb végleges nyilvánosságra hozatalra van szükség.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

21. cikk

⌦ Uniós ⌫ érdek

(1) Annak megállapítása, hogy az ⌦ Unió ⌫ érdekeinek védelme tesz-e beavatkozást szükségessé, a különböző érdekek összességének, mint a hazai gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeinek értékelésén kell alapulnia. E cikk értelmében ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha a (2) bekezdésnek megfelelően minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére. Egy ilyen vizsgálat során különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. A feltárt dömping és kár alapján megállapított intézkedések nem alkalmazhatók, ha az összes benyújtott információ alapján a hatóságok egyértelműen arra a következtetésre jutottak, hogy az ilyen intézkedések alkalmazása nem szolgálja a ⌦ Unió ⌫ érdekeit.

(2) Annak érdekében, hogy a hatóságok megfelelő alappal rendelkezzenek ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjanak venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése ⌦ uniós ⌫ érdeket szolgál-e vagy sem, a panaszosok, az importőrök és képviseleti szerveik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviseleti szervek a dömpingellenes vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.

(3) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, meghallgatást kérhetnek. Az ilyen kérelemnek helyt kell adni, ha azt a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül nyújtják be, és abban megindokolják, hogy az ⌦ Unió ⌫ érdekei szempontjából a felek meghallgatására miért van szükség.

↓ 37/2014/EU 1. cikk és a melléklet 22. pontjának 14. alpontja

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, az ideiglenes vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az említett intézkedések hatálybalépésétől számított 25 napon belül beérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információkat és azt, hogy azok milyen mértékben reprezentatívak, majd a 9. cikke alapján benyújtott intézkedéstervezet részeként e vizsgálat eredményeit, valamint az észrevételek érdemét illető véleményét megküldi a bizottságnak. A Bizottság a 182/2011/EU rendeletben előírt feltételek mellett figyelembe veszi a bizottság véleményét.

(6) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban jártak el, kérhetik azoknak a tényeknek és szempontoknak a rendelkezésükre bocsátását, amelyeken majd várhatóan a végleges

határozatok alapulnak. Ezeket az információkat a lehetséges mértékig, a Bizottság későbbi határozatainak sérelme nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

(7) Az információkat csak akkor lehet figyelembe venni, ha hitelességüket tényleges bizonyítékok támasztják alá.

22. cikk

Záró rendelkezések

Ez a rendelet nem zárja ki a következők alkalmazását:

a) az ⌦ Unió ⌫ és harmadik országok által kötött megállapodásokban lefektetett különleges szabályok;

b) a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó ⌦ uniós ⌫ rendeletek, valamint az 1667/2006/EK tanácsi rendelet[12] a 614/2009/EK tanácsi rendelet[13] és az 1216/2009/EK tanácsi rendelet[14]. E rendeletet az itt említett rendeletek kiegészítéseként és az azokban foglalt, a dömpingellenes vámok alkalmazását kizáró rendelkezésektől való eltérésként kell alkalmazni;

c) különleges intézkedések, feltéve, hogy azok az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény keretén belül vállalt kötelezettségekkel nem ellentétesek.

↓ 37/2014/EU1. cikk és a melléklet 22. pontjának 15. alpontja

23. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság – kellő figyelemmel a 19. cikk szerinti bizalmas információk védelmére – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentésnek tartalmaznia kell az ideiglenes és végleges intézkedések alkalmazásával, a vizsgálatok intézkedések nélküli lezárásával, az újbóli vizsgálatokkal, a felülvizsgálatokkal és az ellenőrző látogatásokkal, valamint a rendelet végrehajtásának felülvizsgálatáért és a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásáért felelős különböző szervek tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi előterjesztését követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertesse az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos tényeket, illetve magyarázattal szolgáljon az esetleg felmerülő kérdésekre.

---

12 A Tanács 2006. november 7-i 1667/2006/EK rendelete a glükózról és a laktózról (HL L 312., 2006.11.11., 1. o.).

13 A Tanács 2009. július 7-i 614/2009/EK rendelete az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről (HL L 181., 2009.7.14., 8. o.).

14 A Tanács 2009. november 30-i 1216/2009/EK rendelete a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazésó kereskedelmi szabályokról (HL L 328., 2009.12.15., 10. o.).

(3) A Bizottság a jelentést az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül nyilvánosságra hozza.

↓ 1225/2009/EK (kiigazított szöveg)

24. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az ⌦ 1225/2009/EK ⌫ rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*